

عنوان مقاله:

ارزیابی عملکرد آبیگرهای کارون در زمان خشکسالی حدفاصل ایستگاه رامین تا مارد

محل انتشار:

هشتمین سمینار بین المللی مهندسی رودخانه (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

محمدامین سلیمانی پور - دانشجوی کارشناسی ارشد سازه های آبی واحد علوم و تحقیقات خوزستان

مهدی قمشی - استاد تمام دانشکده مهندسی علوم آب - دانشگاه شهید چمران اهواز

خلاصه مقاله:

خشکسالی عبارت است از یک دوره ممتد کمبود بارش که منجر به صدمه زدن محصولات زراعی و به چالش انداختن عملکرد برخی ایستگاه های آبیگری در رودخانه های بزرگ می شود. خشکسالی هیدرولوژیکی با تأثیرات دوره هایی از نقصان ریزش های جوی بر جریان رودخانه می شود که رودخانه کارون نیز در سال های اخیر از این پدیده مستثنی نبوده است، لذا طراحی اولیه ایستگاه های پمپاژ بایستی با توجه به بحرانی ترین شرایط اقلیمی صورت بگیرد خصوصاً در زمان خشکسالی که عملاً برداشت آب بیشتر می شود ناگزیر هستیم تا این ایستگاه های آبیگری عملکرد مطلوبی داشته باشند. نتایج حاصل از این ارزیابی نشان می دهد که ایستگاه های پمپاژ بالادست رودخانه کارون (نیروگاه رامین، ویس، آب و فاضلاب اهواز و ...) با افتادگی تراز سطح آب رودخانه مواجه هستند و از لحاظ کمیت میزان برداشت دارای معضلاتی می باشند. شایان ذکر است هر چه به سمت پایین دست کارون نزدیک تر می شویم به علت نزدیک بودن به دریا این افت تراز کمتر شده و بالعکس کیفیت آب (مانند EC) به مراتب بحرانی تر میشود. در این تحقیق مشکلاتی از قبیل رسوبگذاری در مجاورت آبیگرها که ناشی از طراحی نادرست اولیه ایستگاه پمپاژ می باشد، قطعی مداوم برق شبکه، از کار افتادن قطعات اصلی پمپ و پدیده کاپیتاسیون نیز مورد مطالعه و ارزیابی قرار گرفت و راهکارهای رفع معضلات فوق پیشنهاد گردیده است.

کلمات کلیدی:

رودخانه کارون، خشکسالی، ایستگاه های پمپاژ، افت تراز، رسوب گذاری، کاپیتاسیون

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/86207>

